

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 961/2022
09.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Бранислав Дајић, адвокат из ..., ради недопустивости извршења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1477/2021 од 12.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1477/2021 од 12.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1477/2021 од 12.10.2021. године преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 10645/2020 од 18.01.2021. године, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да се утврди да је извршење одређено решењем Основног суда у Нишу И 15651/10 од 09.10.2008. године, а које је настављено пред јавним извршитељем Миљаном Трајковићем из ... у предмету који се води под пословним бројем ИИА .., недопустиво и то на стану у поткровљу у стамбеној згради за колективно становање, број зграде .., број улаза .., која се налази у Нишу, у улици ... број .., број стана .., постојећег на катастарској парцели број .. КО Ниш – Бубањ, уписане у листу непокретности број .. КО Ниш – Бубањ. Обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 312.110,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), па је испитао побијану пресуду применом члана 408. истог Закона и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је на основу уговора о купопродаји овереног код Основног суда у Нишу под Ов 4675/2001 од 04.09.2001. године од ВВ, као продавца, купила предметни стан број ..., површине 31м², у поткровљу у стамбеној згради у улици ... број ..., на катастарској парцели број .. КО Ниш – Бубањ, уписан у лист непокретности број .. КО Ниш – Бубањ. Уговор је у целости извршен, а тужилца је након исплате купопродајне цене ушла у посед стана, али није уписала своје право својине у јавним књигама. Тужени је 2008. године у својству извршног повериоца покренуо извршни поступак против извршног дужника ВВ ради наплате новчаног потраживања у износу од 56.000 евра. Решењем о извршењу у току извршног поступка као средство извршења одређен је попис, процена и продаја неколико непокретности извршног дужника, између осталог и предметни стан број ..., који је и даље био уписан на продавца. Тужилца је, као треће лице, преко пуномоћника поднела јавном извршитељу приговор против решења о извршењу Основног суда у Нишу И 15651/10 од 09.10.2008. године, као и уписа забележбе у катастар непокретности у Нишу – решење о извршењу ИИА 11369/16 од 09.05.2019. године на предметном стану проценом вредности и продајом непокретности ради намирења потраживања извршног повериоца. Наведени приговор извршни дужник, ВВ, примио је дана 23.10.2019. године и о истом се није изјашњавао. Тужилца је решењем Основног суда у Нишу Ипи 39/19 од 23.12.2019. године, као треће лице, упућена да у року од 15 дана од дана пријема решења покрене парнични поступак против извршног повериоца ради проглашења да је наведено извршење недопустиво на предметном стану и иста је поднела тужбу дана 13.01.2020. године, којом је као туженог, према упуту из наведеног решења, обухватила само извршног повериоца ББ.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да сходно члану 111. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу извршни дужник није морао бити обухваћен тужбом у парници као нужни супарничар, јер у извршном поступку није оспорио право трећем лицу, овде тужилци која је, иако није уписала своја права на предметном стану у јавним књигама, доказала да је у државини истог по основу пуноважног правног посла, уговора о купопродаји непокретности, а право на подношење тужбе ради проглашења недопустивости извршења има не само ималац права својине већ и ванкњижни власник који има пуноважан основ за стицање права својине и налази се у поседу непокретности.

Другостепени суд је оценио да је на основу потпуно и правилно утврђених чињеница, првостепени суд погрешном применом материјалног права усвојио тужбени захтев, због чега је преиначио првостепену пресуду и тужбени захтев одбио у целости.

Одредбом члана 167. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16-аутентично тумачење и 113/17-аутентично тумачење, 54/19 и 9/20-аутентично тумачење) у прелазним и завршним одредбама прописано је да до дана почетка примене овог закона, примењују се одредбе Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 31/11, 99/11-др. закон, 109/13-УС, 55/14 и 139/14), а поступци извршења и обезбеђења започети пре дана почетка примене овог закона окончаће се по прописима који се примењује до дана почетка примене овог закона (став 2).

Одредбом члана 50. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16-аутентично тумачење и 113/17-аутентично тумачење)

прописано је да лице које тврди да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење, може све до окончања извршног поступка да изјави приговор судији, којим тражи да се извршење на том предмету прогласи недопуштеним. Ако извршитељ спроводи извршење, судија приговор доставља и њему (став 1). Судија приговор доставља извршном повериоцу и извршном дужнику и позива их да се у року од пет радних дана од дана достављања изјасне (став 2). Судија решењем одбацује приговор ако треће лице не учини вероватним да у погледу предмета извршења има право које спречава извршење (став 3). Судија може током целог поступка треће лице, чије право оцени вероватним, а који је извршни поверилац оспорио или се о њему није изјаснио, решењем да, упути да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца, покрене парнични поступак ради проглашења да је извршење на том предмету недопуштено (став 4). Извршни дужник који оспорава право трећем лицу мора да буде обухваћен тужбом из става 4. овог члана. Сматра се да извршни дужник трећем лицу оспорава право ако се о приговору трећег лица не изјасни у року прописаном у ставу 2. овог члана (став 5).

Одредбом члана 211. став 1. ЗПП, прописано је да нужно супарничарство постоји ако по закону или због природе правног односа тужбом морају да се обухвате сва лица која су учесници материјалноправног односа. Ставом 2. истог члана, прописано је да ако сва лица из става 1. овог члана нису обухваћене тужбом као странке, суд ће да одбије тужбени захтев као неоснован.

Према оцени Врховног касационог суда, ревизија је неоснована.

Наиме, применом одредбе члана 50. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, извршен је упут тужиљи да као треће лице покрене парнични поступак ради проглашења недопустивости извршења. Како је ВВ приговор трећег лица примио и о истом се није изјашњавао, то се у смислу члана 50. Закона о извршењу и обезбеђењу, сматра да извршни дужник трећем лицу оспорава право ако се о приговору трећег лица не изјасни у року прописаном у ставу 2. овог члана, а извршни дужник који оспорава право трећем лицу мора да буде обухваћен тужбом из става 4. овог члана.

Како у конкретном случају тужбом није обухваћен извршни дужник ВВ, који је нужни супарничар са извршним повериоцем, то није успостављена потпуна процесна заједница на страни тужених.

Врховни касациони суд прихвата као правилне разлоге другостепеног суда изнете у побијаној правноснажној пресуди, уз дату оцену о непостојању разлога за њено ревизијско одбијање.

Из изнетих разлога, овај суд је ревизију тужиље одбио као неосновану, применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**